

Van Gijzel

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat het kabinet met de publicatie van het registration document een eerste stap heeft gezet naar het mogelijk maken van een tender van het vervoer op de HSL-Zuid;

spreekt als haar mening uit dat de Kamer het vervoer over de HSL in samenhang dient te bespreken met de nota Derde eeuw spoor;

verzoekt de regering met betrekking tot de exploitatie van het internationale vervoer op de HSL-Zuid geen onomkeerbare stappen te zetten noch besluiten te nemen waar derden enigerlei rechten aan kunnen ontlenen voordat de nota Derde eeuw spoor in de Tweede Kamer is behandeld,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Gijzel. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 92 (22026).

De heer **Van der Steenhoven** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter! Bijna alle fracties in de Tweede Kamer hebben tijdens het algemeen overleg over de HSL duidelijk gemaakt het bijzonder te betreuren dat het debat over de HSL niet gevoerd kan worden na de behandeling van de nota Derde eeuw spoor. De motie van de heer Van Gijzel die Kamerbreed wordt ondersteund, is dan ook terecht ingediend.

Gaandeweg de discussie in het algemeen overleg is er toch enige onduidelijkheid ontstaan en ik vraag de minister dan ook wat nu de precieze situatie is. Er zijn ideeën gelanceerd om alle lijnen, dus zowel het binnenlands als het buitenlands vervoer, in één keer aan te besteden, maar het is niet duidelijk of het voorstel in deze zin van onder andere de PvdA-fractie echt serieus is en of het ook overgenomen is door het kabinet. Wat is nu de situatie, wat gebeurt er de komende maanden en welke lijn volgt het kabinet nu?

De heer **Leers** (CDA): Voorzitter!

Over dit onderwerp is in het overleg met de minister stevig gediscussieerd. Ik ben blij dat vanuit de Kamer het initiatief is genomen om in een kort VAO een uitspraak van de Kamer te vragen over deze zaak. Anders zouden wij te veel blijven hangen in de discussie over de vraag wie nu wel of niet goed Engels weet te lezen en dat lijkt mij niet zo'n verstandige discussie. De CDA-fractie is het van harte eens met de motie die door de heer Van Gijzel is voorgelegd, waarin de minister wordt gevraagd geen onomkeerbare stappen op dit punt te zetten.

Minister **Netelenbos**: Voorzitter! De uitleg die ik tijdens het algemeen overleg over het Engels gaf, namelijk dat er geen onomkeerbare stappen aan de orde zijn over het internationaal vervoer en de verkenning die in het registratiedocument wordt uitgewerkt, blijkt te kloppen. Het is bevestigd door de landsadvocaat.

De motie heeft betrekking op het internationaal vervoer. Voor het binnenlands vervoer ligt er nu een aanbod aan de NS, waarbij is gevraagd om uiterlijk in augustus te laten weten of men daar gebruik van wil maken. Dat is wel een onomkeerbare stap. Als NS dit aanbod aanvaardt, zullen wij daar vervolgens weer op moeten reageren. Het is nu aan de NS om te beslissen of men straks liever in een totale tender wil participeren. Ik hoor dat wel. Ik heb nog niets gehoord van de NS, maar wacht dat rustig af; de NS heeft er ook nog enige tijd voor. Als de NS zal laten weten dat men het onderhands kunnen bieden op het binnenlandse vervoer op de HSL niet ziet zitten en dat men liever op eigen kracht voor het totale vervoer op de HSL wil gaan, zal ik dat signaal oppakken en aan het kabinet voorstellen om op die manier verder te gaan. Op dit moment ligt de bal in ieder geval op de speelheft van de NS.

Dat betekent, voorzitter, dat ik heel goed uit de voeten kan met de zojuist ingediende motie. Begin september zullen wij spreken over de nota Derde eeuw spoor en voor die tijd zal er geen enkel onomkeerbaar besluit worden genomen over het internationale vervoer van de HSL. De motie verschaft zekerheden over iets wat allang de bedoeling was!

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, vanavond over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 30 juni 1999 over **benchmarking energie-efficiency**.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter! De Kamer heeft gisteren met de minister van Economische Zaken gesproken over het convenant benchmarking energie-efficiency. Zij heeft de Kamer gevraagd daarmee in te stemmen. Mijn fractie kan zich niet verenigen met het gestelde in het convenant en wil de Kamer daarom om een uitspraak vragen. Het lijkt mij belangrijk dit convenant te gebruiken voor een uitspraak. Daarom leg ik de Kamer de volgende motie voor.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende, dat met de ondertekening van het convenant benchmarking energie-efficiency een nationale heffing voor grootverbruikers voor minimaal 12 jaar buiten de discussie wordt geplaatst;

voorts constaterende, dat vanwege het convenant benchmarking de regering zich ervoor inspant dat Europese maatregelen de uitvoering ervan niet door kruisen;

voorts constaterende, dat daardoor de Nederlandse regering positief zal staan tegenover een in Europees verband geharmoniseerde vrijstelling voor aan dit convenant deelnemende inrichtingen;

van mening, dat dit een ongewenste verschuiving is van de Nederlandse inzet in het Europese milieubeleid;

voorts van mening, dat de relatieve bijdrage van de doelgroep van het convenant aan de Kyoto-reductiedoel-

Vendrik

stelling te beperkt is;

verzoekt de regering het convenant benchmarking niet te ondertekenen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Vendrik.

Er zijn minstens vijf leden nodig om deze motie te steunen, maar die zijn op dit moment niet aanwezig. Ik zal voor de stemming de Kamer vragen of deze motie voldoende wordt ondersteund. Vooralsnog ga ik daar maar van uit.

De heer **Crone** (PvdA): Voorzitter! Ik heb geen begrip voor de inhoud van deze motie. Volgens mij is die volkomen onjuist. Ik zal vooral benadrukken waarom mijn fractie wel instemt met de benchmarking. Zij doet dit enerzijds omdat dit een perspectiefvolle weg kan zijn om CO₂-reducties te realiseren en anderzijds omdat wij tegelijkertijd door middel van jaarverslagen en evaluaties blijven controleren of het gaat zoals het moet gaan.

De minister heeft gisteren een toelichting gegeven op artikel 19.1.F. Zodra uit metingen blijkt dat het convenant voldoende oplevert, kan het doorgaan, maar als het niet voldoende oplevert – wat wij niet verwachten – dan zullen wij met de partijen opnieuw om de tafel gaan zitten om ervoor te zorgen dat alsnog de verwachte CO₂-emissies worden gerealiseerd. Er is dan ook geen sprake van dat wij hiermee allerlei beleidsinstrumenten uit handen geven en tot 2012 niets meer kunnen doen. Integendeel, wij voegen nu een geheel nieuw instrument aan ons brede pakket toe. Alle andere instrumenten blijven intact. Wij roepen het kabinet op om met extra energie deze aanpak – inclusief de Europese energieheffing, ook voor grootverbruikers – met kracht in Europa te bepleiten.

Ten slotte hebben wij gisteren ook uitvoerig gesproken over het moment waarop verhandelbare rechten in het systeem een rol kunnen gaan spelen. Ook hier zullen wij via het kabinet vrij snel resultaat boeken, sneller dan veel mensen in Europa denken. Ik heb gisteren gewezen op de ontwikkelingen bij werkgevers in Engeland en in andere landen die nu juist sterker dan ooit

willen komen tot een systeem van verhandelbare emissierechten.

De **voorzitter**: Ik vraag de Kamer of de motie die de heer Vendrik zojuist heeft voorgelezen, voldoende wordt ondersteund. Dat is het geval. Zij krijgt nr. 26 (25405).

Minister **Jorritsma-Lebbink**: Mevrouw de voorzitter! Alles wat in de motie staat, is gisteren aan de orde geweest, met uitzondering van de nationale heffing. Het kabinet is daarvan geen voorstander. Het milieu is er ook niet mee gediend. Het zou per saldo betekenen dat de concurrentiepositie zodanig wordt aangetast, dat het interessant wordt om op een plek te gaan zitten waar de eisen lager zullen zijn dan in Nederland. Ik kan niet anders doen dan deze motie zeer ontraden.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, vanavond over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 11.26 uur tot 11.45 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het voorstel van wet van de leden Van der Hoeven en Luchtenveld tot wijziging van de Gemeentewet (vrijstelling OZB voor straatteelt) (26423).**

(Zie vergadering van 30 juni 1999.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

Mevrouw **Van der Hoeven** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Laat ik beginnen om, mede namens collega Luchtenveld, de collega's te bedanken voor de waarderende woorden die zij gisteren hebben gesproken omdat wij dit voorstel hebben gepresenteerd.

Wanneer de Kamer een motie aanvaardt maar de regering weigert om haar uit te voeren, ligt het voor de hand dat de Kamer, als medewetgever, een initiatief neemt om toch tot uitvoering van de motie te

komen. Dat hebben wij dan ook gedaan. Deze procedure heeft een eigen karakter en daarbij behoort dat wij nu een debat hebben binnen de Kamer, onderling zou ik bijna zeggen. In een later stadium geeft de regering haar oordeel.

Er zijn gisteren veel vragen gesteld. Bij de beantwoording daarvan hebben wij gezocht naar de thematiek. Er zaten natuurlijk thema's in de vragen die als rode draden door de inbreng van de verschillende sprekers liepen. Vervolgens is een taakverdeling gemaakt. Ik zal ingaan op de achtergrond, de reikwijdte en de doelstelling van het wetsvoorstel, op de afbakening en de rechtsgelijkheid en op de Europese aspecten en de inwerkingtreding. De heer Luchtenveld zal ingaan op de financiële aspecten, waaronder de relatie met de FVV, op aspecten van de belastinggrondslag, de taxatiekosten, het gemeentelijke belastinggebied en op andere juridische aspecten, zoals ze vooral door de heer Hoekema naar voren zijn gebracht. Ik ga er voorts van uit dat de minister de aan zijn adres gestelde vragen zal beantwoorden.

Voorzitter! Diverse sprekers hebben de geschiedenis van dit initiatief nog eens naar voren gebracht. In die geschiedenis zijn twee elementen zeer relevant. Het eerste is de volgorde van de gebeurtenissen. Op 1 januari 1997 hebben wij de invoering gehad van de nieuwe FVV. Vanaf dat moment was de belastingcapaciteit van de gemeente grondslag voor de verdeling van de algemene uitkering. Dus was ook relevant wat er aan wettelijke vrijstellingen werd gehanteerd. Verder hadden wij in 1997 de uitspraak van het gerechtshof in Amsterdam, waarmee werd aangesloten bij de gangbare praktijk waarbij teelt op straat meestal onderdeel werd geacht van de cultuurgrond welke is vrijgesteld van de OZB. In september 1997 volgde het arrest van de Hoge Raad waarin een andere uitleg aan de definitie van cultuurgrond werd gegeven. Die werd vrij strikt gehanteerd; alles wat daar niet binnen viel, viel erbuiten. Voorzitter! Het kan ook anders worden uitgelegd, zoals door het gerechtshof werd gedaan. Was het laatste gebeurd, dan zou dit initiatief er niet zijn geweest. Verschillende sprekers hebben daar terecht op gewezen.